

„Danskere“
is the
Only SEMI-WEEKLY
DANISH NEWSPAPER
Published in U. S. A.
It is owned by
"THE UNITED DANISH EV.
LUTH. CHURCH"
and is published by
Dan. Luth. Pub. House,
Blair, Nebr.

Danskere.

„Danskere“
er det eneste danske Blad
i Amerika, der udkommer
to Gange
om Ugen
udgivet af
DANISH LUTH. PUB. HOUSE,
BLAIR, NEBRASKA.
Bygges-Plads, første
etage paa Bjergvej.

Nr. 13.

Blair, Nebr., Tirsdag den 14. Februar 1911.

20. Marg.

Lincoln-Fester.

Roosevelt erklærer sig for Valg af
H. S. Senatorer ved Folket.

Taft taler for Genfidsigheds-Overenskomsten med Canada.

Grand Rapids, Mich., 11. Febr. Efter en saadan Dag af Anstrengelse, som kun Theodore Roosevelt kan levere, oplevede Grand Rapids i Aften den mest beædede Festselskab af Abraham Lincolns Fødselsdag i sin Historie. Der gaves i Koliseum en Banquet, som var en af de største politiske Begivenheder i flere Aar. Talere var Ekspræsident Roosevelt, Gouverneur Chase S. Osborn, Senator W. D. Bradley fra Kentucky (tidligere vor Gesandt til Spanien), Dennis Taylor og Kongressmand Julius Kahn fra California, og flere prominente Mænd fra Staten sad ved Talernes Bord.

Den nye Rooseveltisme, som Ekspræsidenten fremholdt, kan opsummeres i følgende Udtryk af hans Tale:

„Derfor det nye progressive republikanske Parti skal leve, saa maa det gaa fremad, men det maa være lige saa forsigtigt som fremadtræbende.

Folket i De Forenede Stater kan godt betroes at vælge dens Senatorer ved direkte Stemmeginning, ligesom det nu vælger baade Præsident og Kongressmand ved direkte Stemmeginning.

Canada og De Forenede Stater bør stilles absolut lige, hvad Toldsatser angaar.

Hver Gang, jeg har ladet min Næst høre imod Uretfærdigheden i at overtræde det igyldende Bud, har Wall Street højtidelig fundgjort, at jeg har gjort et nyt Angreb paa Forretning.

I sin Tale om Aftenen benyttede Roosevelt Anledningen til lige ud at erklære sig som Talsmand for Folketsvalg af Senatorer. Hans Tale var en Advarsel til de progressive i sit Parti om ikke at tage for meget fejl i deres Fremfærd.

„Det republikanske Parti“, sagde han, „maa ikke alene være progressivt, men sundt. Abraham Lincoln vandt sin Plads i Historien, fordi han lyttede til de Skræfter, som fuldfærdede den konservativisme, der repræsenteredes af Buchanan og Tilmores Tilhængere.

Men han var i Stand til at fejre disse Mænd, fordi han nægtede at lade sig lede bort fra den sunde Fremfærdstiltal og følge de uheldige Raad af John Browns og Wendell Phillips Type. Disse to Mænd ydede god Tjeneste i sin Tid; men derfor Abraham Lincoln var fulgt i deres Spor, saa vilde Følgen blevet Nationens Lyk.

Vi maa ikke lade os vildlede af Blotte Raade. I Sammenligning med Buchanan og Tilmore var Lincoln en radikal og uheldig progressiv. Men sammenlignet med John Brown og Wendell Phillips var han en sund konservativ, og han var ret paa det i begge Forhold.

En af Aftens sensationelle Begivenheder var Gouverneur Osborns Tale. I det han priste Roosevelt, erklærede han, at den tidligere Præsidents Navn vilde blive overgivet til Efterlægten ved Siden af Navne som John Quid, Martin Luther og Abraham Lincoln.

Og i det Gouvernøren saa skændte Præsident Taft sin Omærksomhed, sagde han: „Jeg ønsker, at vi kunde ære vor store og befærdige Præsident her i Aften, fordi, om han var her, saa vilde han forstaa, at Michigan er en progressiv Stat, og at Michigans Republikanisme er

progressiv Republikanisme. Ja, vi er kæmpende progressive. Og jeg ønsker, Præsident Taft skulde vide, at naar den næste republikanske Nationalkonvention skal holdes, saa vil han finde Støtte af Michigans progressive Republikanere.“

Præsident Taft rejste i Torsdags til Springfield, Ill., og lagde en Kranz paa Lincolns Grav. Der fejredes i Statskapitoliet, og Dagen fejredes som en Taft-Lincoln Dag. Præsident Taft døde i sin Tale iærlig ved Overenskomsten mellem vort Land og Canada, og det mærkeligste var et Sammenstød med Cannon.

Speaker Cannon havde nemlig gjort et Forslag paa at modarbejde Virkningen af Tafts Tale paa Legislaturen. Statsenator Martin V. Bailey fra Danville havde just modtaget et Brev, hvori Cannon advarede Illinois Legislaturen imod at endosse den i Kongressen foreliggende kommercielle Overenskomst med Canada.

Det var Henlykten, at Brevet skulde offentliggøres næste Morgen samtids med Tafts Festselskab. Bismanden fra Danville angreb Genfidsigheds-Overenskomsten paa det Grundlag, at den vilde tilintetgøre Beskæftigelsen for vort Agerbrug. Uagtet Præsidenten maafe har været uvidende om Indholdet af Cannons Brev, faldt hans Ord alligevel som Slag af Forhammeren paa Cannons Paastand.

Bifald afbrød Præsidenten, da han sagde: „Jeg er Beskæftigelsesmand.“

Rekrutteringsforholdene i De Forenede Stater og Canada er væsentlig de samme.

Jeg er af den Mening, at Toldplanen i den republikanske nationale Platform vil lede til Frihandel med Canada.“

Da Præsidenten jengre paaviste, hvilken Virkning Overenskomsten vilde have paa Majsbelte, appropandere Mændene fra Statens Farmere.

„Majs“, sagde Taft, — „Canada avler ikke mere Majs, end Illinois gør i eet Kongressdistrikt.“

De Forenede Staters samlede Majsavl var i 1910 — 3,125,713,000 Bushels, af hvilket vi udførte 44,072,209 Bushels, og Resten brugte vi her hjemme, væsentlig til Kreatur- og Svineavl, og af denne Majs Produkt gennem Slagterierne udførte vi til en Værdi af \$135,985,212. Canadas Majsavl var 18,726,000 Bushels eller en Sektendedel af en Procent af vor Majsavl. Vi eksporterede 6,000,000 Bushels til Canada. Hvorledes kan Majsavlens da skades ved Overenskomsten?“

Root og Beveridge.

Den ene taler for, den anden imod direkte Valg af Senatorer.

Washington, D. C., 10. Febr. — Argumentering for og imod direkte Valg af United States Senatorer lededes i Eftermiddag i Senatet af to magtige Talsmænd — Root fra New York, der holdt paa Konstitutionen, som den er, og som den affattedes ved Regeringens Fødsel, og Beveridge fra Indiana, der talte for direkte Valg som et Skridt fremad i demokratisk Retning for at bringe Regeringen nærmere til Folket.

Det var en mærkelig Debat. Root, den konservative, der tror paa „de ældre Statsmænds“ Bisdøm, den organiske Lovs Uforanderligheds Forsvarer, holdt en Tale, der kom saa nær som mulig til at blive det sidste Ord paa den bourboniske (gamle) dags, uheldig konservativ Side af Sagen. Det var en af de senere Mars Stortaler i Senatet Beveridge,

den progressive, Fortæmperen blandt de kraftige unge Statsmænd af yngre Skole, Forsvareren af den populære Willies Bisdøm, hvorefter den York-Senatoren paa staaende Fod og fremdrag sit Forraad af historisk Kundskab for at bekæmpe Følgeslutninger af sin Modstander, der ogsaa var stærk i Historie. Fra et Dødsningspunkt set kan Debatten kaldes et Kurus i den amerikanske Konstitutions Historie, og i denne saa vel som i andre Henseender kan den saa Naal med de store juridiske Kampe i den „American House of Lords“ Periode.

I Stedet for at fuldføre det bestaaende System for at afsjælpe Under-ved Valget af Senatorer vilde Root afsjælpe dette gennem Statutterne, som det staa i Kongressens Magt at ændre og regulere. Han fremholdt saaledes, at Pluralitet i Stedet for Majoritet vilde forhindre „deadlock“ ved et Valg.

Senator Beveridge paaviste, at Grundlovens Forskattere havde vedtaget Valget af Senatorer ved Staternes lovgivende Foramlinger blot for at faa nogle af de mindre Stater til at slutte sig til Föderationen. Han paaviste Madison og andre store Hoveder, som var med til at affatte Dokumentet, var inde for, at Folket skulde vælge Senatorerne, men de gaa efter for at faa alle Staterne med.

Senator Root fremholdt ogsaa, hvis at Folket skal vælge H. S. Senatorer, saa bliver man udiat for, at ældre og erfarne Mænd, som er bedst istfædte til at sidde i Senatet, ikke kan blive valgt, idet saadanne ældre Mænd er utilbøjelige til at fatte sig ind i den Kamp, som bliver nødvendig for at opnaa Valg.

Sporvognsuluffe.

En Sporvogn skræker i Høden, og flere Menneker drukner.

Fra Sheboygan, Wis., meldes under 10. ds.: Tre kvinder vides omkomne, og man mener, at endnu en Kvinde og en Mand er i en Sporvogn, som styrtede ned i Sheboygan-Høden ved Eighth Street Springbroen. Motormændene og Konduktøren reddede sig ved at springe af, da de saa, at Vognen vilde styrtede i Høden. Egenen af Miss Anna Mather, en Musiklærerinde fra Sheboygan Falls; Miss Olga Wilmiast, en Døvtællingspige i Grand Hotel, Sheboygan, og Miss Van Overkerl fra Sheboygan Falls er draget frem. Men Konduktøren og Motormændene mener, at der endnu er to sig i Vognen, der staa nede i Høden. — En Handelsbrejvende fra Milwaukee iyrang af Vognen, da han mærkede, at Vognen nærmede sig den aabne Bro.

Marbogen til Ulykken var, at Fremfærdparaterne paa Sporvognen var i Uorden. Før man naar Broen, gaar man ned ad en lang Række, og Motormændene har for Vane at lade Vognene gaa med fuld Fart ned imod Broen og saa stole paa Bremserne i det Tilfælde, at Broen er aaben. Da disse i dette Tilfælde nægtede at gøre Tjeneste, var Ulykken undgaaelig. Da Konduktøren saa, hvad der vilde ske, aabnede han Vognens Bagdør og raabte til Passagererne, at de skulde springe af, men forsent. Sele Sheboygan er skræklagen over Ulykken.

Fem Mænd af Cincinnati Byraad er anklaget for at have bedraget byen ved Indgaaelsen af en Vroslagningskontrakt. Hvis de anklagede findes skyldige, mener man, at de ikke vil kunne undgaa vanderende Rængelsstraf.

Blandede Meddelelser.

„Omaha Bee“ holder for rimeligt, at et Rygte om, at Morgan Interessen har købt Council Bluffs Independent Telephone Co., medfører Sandhed.

Fra Harbin, Mandchuriet, meldes, at man har opdaget et nyt Peitcentrum i den kinesiske By Nsitsbo 40 Mil derfra, hvor der gennemsnitlig dør 400 Menneker om Dagen.

Erkebiskop Patrick John Ryan D. D., R. D. i Philadelphia, om hvis Sygdom Dagbladene i nogen Tid har bragt Meddelelser, døde Torsdag Eftermiddag. Havde han levet til den 20. ds., var han blevet 80 Aar.

Arresteret Anarkist. Budapest, 26. Januar. Politiet har i Dag arresteret en i Barna født Mediciner Peter Serafinow, der er kendt som farlig Anarkist. Serafinow var flygtet fra Moskva, hvor han paa Grund af terroristiske Handlinger var dømt til Døden. Han tilstod ved sin Anhøvelse, at han tilhørte det terroristiske Parti i Moskva.

Der er Forslag fremme i Kongressen om at oprette en ny Postdivision, bestaaende af Staterne Nebraska, Colorado og Wyoming. Derfor Forslaget bliver vedtaget, vil Øverne Omaha, Denver og Cheyenne kæmpe om at faa Hovedsædet for Divisionen. Der er Sandsynlighed for at Omaha vil faa det.

Lincoln vandt. Forslaget om at flytte Regeringshovedet i Nebraska fra Lincoln blev i Fredags nedstemt i Repræsentantskabet med 58 Stemmer mod 38. Det synes, som den fornemste Grund til, at saa mange stemte imod Forslaget, var, at de syntes, det vilde være urigtigt imod Lincoln at flytte Regeringshovedet derfra.

Fra Washington, D. C., meddeles under 10. ds., at 2,000,000 Menneker i Siam vil dø af Smaar, hvis de ikke faar Hjælp. Det er, hvad den amerikanske Generalkoncil-Wilder i Shanghai siger i et Telegram, som samme Dag modtoges af American National Red Cross Selskab. Generalkoncilulen beder om øjeblikkelig Hjælp og siger, at der vil behøves \$500,000 straks.

Forslaget om Reciprocitet med Canada rapporteredes af „Ways and Means“ Komiteen til Huset i Torsdags ved Afbeslutning 12 mod 7. I Demofrat og 6 Republikanere stemte imod Forslaget.

Speaker Cannons 18. Kongressdistrikt vil snart blive Genstand for Underfølgelse angaaende Stemmefølg, derfor Underfølgelsen i Vermillion County ikke rent mislykket. Edgar og Clark Countier er afklarede lige ved at skulle underfølgelse.

Amerikanske Jøder. I Morgen vil Præsident Taft holde Konferencen i det Hvide Hus med Minister Nagel, en Repræsentant for Statsdepartementet og Ledere for tre jødiske Organisationer for at drøfte nogle Raader over Ruslandens Behandling af amerikanske Jøder. Det paastaas, at den russiske Regering har gjort Brud paa Traktaten af 1832, som tillukker amerikanske Jøder samme Behandling i Rusland som andre Amerikanere, og jærlig Repræsentant Parson fra New York har taget Ordet for, at Taft skal underrette Rusland om, at Traktaten dermed er ophævet.

Jorden rundt.

I Hjør har Amerikanere i London, Antwerpen og Amsterdam købt for over 100 Mill. Mt. Stebne og uslebne Diamanter.

Fra Valfan, Saloniki, 28. Jan. I Distriktet Jannina er fire Grækere, der gik over den tyrkiske Grænse, bleven stift af den tyrkiske Grænsevagt.

Opøret i Yemen, S. V. Arabien. Odesa, 26. Januar. Den tyrkiske Regering har lejet tre Artyllere af den russiske frivillige Flaade, Skerjon, St. Petersburg og Saratow, til Transport af Tropper til Yemen.

Fornøstlig strandede paa den franske Kyst en engelsk Damp, der var paa Vej til Rotterdam med Jernerts, og senere har det vist sig, at Kystens Beboere har juldtændig udplyndret Skibet. Der er derfor indledet Underfølgelse.

Hotelbrand. — Indebrændt. Samfund, Halland, Sverrig, 26. Jan. Det herovarende Grand Hotel er i Aftes delvis ødelagt ved en Brand. Ilden opstod i Kjøkketagen og bredte sig derfra til 4. Etage. Næsten alle Hotellets Værelser blev mere eller mindre beskadigede af Ild og Vand. Der indebrændte en Køkkenelev Emma Johanson. Hendes forfulde Lig fandtes i Dag i Kjøkketagen.

Hotellet med Inventar var forjkkret for 400,000 Kr.

En Bog paa 27,000 Sider. Det længe bebudede 11. Dplag af „Encyclopædia Britannica“ er nu udkommet — ikke hæftvis, men alle 29 Bind paa een Gang.

Det første Dplag saa Lyset 1771. Det sidste nye Dplag offentliggjordes i Aarene 1875—89, og Begyndelsen var bleven betænkelig forældet, for man naaede Slutningen.

Det 11. Dplag indeholder 2 Milioner Ord flere end det 10., der udkom 1902 under den samme Hovedredaktør, Hugh Chisholm.

29 Bind maa jo kaldes en ganske antagelig Størrelse, men hvad er det alligevel mod den kinesiske „Ku-tu-shu- thi-chang“, der isølge et engelsk Blad tæller ca. 5000 Bind.

Den norske Kirke og Afholdsarbejdet. I „Vor Frelses Kirke“ i Kristiania er der iflg. „Aftenposten“ gjort Foranstaltning til at faa holdt en Række Foredrag om Afholdssagen af Præsterne Gustav Jensen, Cunderien, Haqnestad, Laur. Larsen og Professor Støglén. Emnerne vil være: „Afholdenhed og Karvaagenhed“, „Afholdsarbejdet i Kristendommens Lys“, „Bibelen og Rinen“, „Driften, Familien og Samfundet“, „Drukkenhedens Indflydelse paa Karakterdannelsen“.

„Det er“, skriver navnte Blad, „den isærlige Tiltagen af Erik og Raafab og Forbrydelser i vor By, som har kaldt Præsterne frem til fra Kirken at løfte et Raad mod Elendigheden og slaa til Lyd for Arbejde mod den.“

En Konge, der søger en Dronning. Siams nye Konge, Rama Vairavudh, er i stor Forlegenhed. Han skal til at vælge sig en Gemalinde. Nu har det hidtil været Skik i Siam, at en siamesk Prins kun maatte vælge sig en Gemalinde blandt sine egne Søstre. Den nye Konge har saet saa meget ud af sit Ophold i England, at han ikke vil indgaa et saadant Egtelskab. Det bliver imidlertid vanførligt

andestjeds at finde en jevnbyrdig Gemalinde til den unge Konge.

Fra Japan eller Sina kan man ikke tage Prinssessen, da man i Siam frægter for, at disse Lande skal blande sig i Siams Forhold. Komhodieha har adskillige Prinssesser, men dette Land er en Valafst til Siam. I Indien er der ogsaa Prinssesser nok, men saa er man bange for at komme under indisk Regiments. Tilbage staaer forelsbig Persien.

Den svenske Amerikaner forelsbig opgivet. Göteborg, 26. Januar. Paa et Møde her i Dag af Aktionærerne i den foreslaaede svenske Amerikaner blev det vedtaget, ikke forelsbig at konstituere Selskabet. Sænt Minimumkapitalen 1,255,000 Kr. forlangt er tegnet — der er tegnet 1,325,000 Kr. — anser Aktiisternes Stiftere paa Grund af forskellige, paa Sagen indvirkende Forhold det ikke for heldigt at foreslaa Aktionærerne at starte Selskabet m. Aktietegningen var imidlertid ikke bindende længere end til Dagens Møde.

Planerne om en svensk Amerikaner vil dog ikke blive opgivet. De tilstedeværende overdrog de tidligere valgte kommitterede at arbejde for Sagens Genoptagelse, naar Tidspunktet viser sig belesligt.

Svensk Fremtids-Musik. Stockholm, 28. Jan. I Gaar fremtatte Socialdemokraten, Borgemeister Lindhagen i Andet-Kammer følgende Lovforslag:

1) At Rigsdagen vil anmode Regeringen om at foreslaa de øvrige skandinaviske Folk et venfølbelt Samarbejde, gaende ud paa en nærmere Sammenlutning mellem dem til gensidig Gavn og som et Skridt hen imod den større internationale Samførbighed.

2) At Rigsdagen vil anmode Regeringen om at træffe Forholdsregler, der gaar ud paa at fremme Sverkenes eventuelle skandinaviske Samførm og øvrige venfølbelt Forbindelser med det russiske Nabo-folk.

3) At Regeringen vil bestræbe sig for at forlægge internationale Institutioner og Møder til Norden, samt ved svenske offentlige Initiativ søge at fremme Tannelsen af et Verdensførm.

4) At Regeringen vil arbejde for Tilførbrielsen af en fastere Grundvold for det fælleskandinaviske Lovgivningsarbejde.

„Fra Pol til Pol“. En Børnebog af Sven Hedén. Den berømte Bibliotekforster Sven Hedén vil nu ogsaa gøre Børnene delagtige i Resultaterne af sine Rejser; efter hvad de svenske Blade meddele, har han fornøstlig lagt sidste Haand paa en Børnebog, som han har kaldt „Fra Pol til Pol“, og som er en efter Børnenes Opfattelsesniveau affattet Beskrivelse af hans Rejser.

Man faar et Begreb om Bøgens Karakter, naar man hører, hvorledes Hedén har tilrettelagt Stoffet, og hvorledes han fører Børnene gennem de fjerne Landes Vidunderer. Formen er en Rejse, hvori Børnene selv tager Del. Rejsefortællingen mødes paa Stockholms Banegaard; her begynder Turen ud i den vide Verden, og Skildringen er anlagt saaledes, at Børnene under Læsningen vil føle det hele som en personlig Opfølbelse.

Bøgen, der udkommer i en nær Fremtid, vil rimeligvis blive autoriseret til Brug i alle svenske Skoler, og den vil desuden blive overført til en Række europæiske Drog, hvor den sikkert ogsaa vil blive hyppigt anvendt i Skolerne.